

H. 246, b, N. 4.

अभाष्य bedeutet an der ersten Stelle (vgl. Spr. 3839) *Spruch, Sprichwort*.
समाभाष gleiche Sprache redend R. 7, 30, 19.

अभाषणा RĀGA-TAR. 5, 462.

अभाष्य = अभाष्य (Schol.) MBH. 13, 1753, v. 1. für आभाष्य.

अभास् wohl zu streichen, da wahrscheinlich चक्षला भासः (nom. pl. von 1. भास्) zu trennen und विवृतः als gen. aufzufassen ist.

अभास das Aussehen: शालिग्रकनिभास R. 7, 33, 21. das Erscheinen, zum-Vorschein-Kommen (= सृष्टि Schol.; Gegens. निराध) Buġ. P. 2, 10, 7. blosser Schein 7, 12, 10, 13, 12. VARĀH. BRH. S. 73, 1. उत्तरभास Scheinantwort, eine ungenügende, unklare Antwort auf eine gerichtliche Klage Vlr. 25, b, 15. MIT. II, 4, b, 11. VJAYAHĀRAT. 18, 12 (उत्तरभाष gedr.). शान्याभास KATHĀS. 121, 176. अभासता SARVADARĢANAS. 18, 9. SĀH. D. 121, 14. अभासत् 270.

अभासिन् adj. leuchtend, erhellt: आदित्याभासिभिः ऋद्धैः HARIV. 12008.

अभासुर MBH. 13, 1372.

अभिकामिक (von 1. अभिकाम) adj. erwünscht, gern gesehen: गुणैरनु-पैर्युक्तः समस्तेराभिकामिकैः MBH. 12, 13807.

अभिचार m. = अभिचार aus metrischen Rücksichten Buġ. P. 10, 66, 35.

अभिज्ञात्य Buġ. P. 10, 10, 8.

अभिज्ञित Z. 2 lies अभिज्ञित्.

अभिधानिक (von अभिधान) m. Lexicograph KULL. zu M. 8, 273.

अभिमुख्य 1) mit acc. (!): आत्मानमाभिमुख्येन Schol. zu KĀTJ. ÇR. 16, 7, 12. — 3) Geneigtheit, das Zugethansein Spr. 2386.

अभिरूप्य Schönheit: विम्बानाम् TITUBĀDIR. im ÇKDR.

अभिकारिक R. 2, 63, 10 bedeutet was (am Morgen) aufgetragen, einem grossen Herrn vorgesetzt wird. अभिकारिकं प्रातःसमये रात्रौ यद-भिकर्तव्यं मङ्गलार्थमानेनैवम् Schol.

अभीक (von 2. अभीक) Ind. St. 3, 206, a. PAÑĀV. BR. 15, 9, 8.

अभीर 1) MBH. 16, 270. VARĀH. BRH. S. 3, 38. 42. 16, 31. DAÇAR. 2, 42. Buġ. P. 12, 1, 36. अभीरगोपालपुलिन्दतापसा: Verz. d. Oxf. H. 333, b, 15. 217, b, 34 (sg.). 338, b, 35. 339, a, 2 v. u. 339, b, 13. 43. देश 352, b, 19. अभीरादिगिरः 204, a, 8. अभीर्यः स्त्रियः 217, b, 12. सप्ताभीराः (नृपाः) Buġ. P. 12, 1, 27. — 2) अभीरकन्याप्रिय (कृष्ण) Spr. 4897. Gtr. 1, 48. — 4) SĀH. D. 432. — Vgl. नृपाभीर.

अभीरक m. pl. = अभीर 1) Verz. d. Oxf. H. 217, b, 12.

अभीरपल्ली HALĀJ. 2, 106.

अभीरिक adj. von अभीर 1): अभीरिकी विभाषा Verz. d. Oxf. H. 181, a, 29.

अभीशव (von अभीशु) n. PAÑĀV. BR. 12, 9, 15. 15, 3, 27. Ind. St. 3, 206, a.

अभीशवाद्य n. und अभीशवातर n. gleichfalls Namen von Sāman ebend.

अभीषेय von 2. भूष् mit आ.

अभोग 1) wohl Gewölbe eines Gemachs KATHĀS. 51, 186. Schol. zu R. 2, 63, 3 erklärt: प्रासादानामभोगेषु मध्येषु विस्तीर्णाः प्रतिधनिनेति शेषः. Vgl. 1. u. 2. मन्त्रभोग. — 5) = कामगुण Vollgenuss MED. n. 93. — 6) = कविनामयुक्तगानसमापककविता । भणिता (bedeutet Autor nach HAUGHT.) इति भाषा । यथा । यत्रैव कविनाम स्यात्स अभोग इतिरितः । इति संगीतदामोदरः ॥ ÇKDR. the third of the three divisions of a ध्रुपद MOLESW. Bei ध्रुपद (vgl. ध्रुवक) heisst es ebend.: the introductory stanza

of a song. It is distinct from the verses of the song, and is repeated after each of them as burden or chorus. It has divisions, अस्ताई, अत्रा. अभोग. अभोगिन् (von अभोग) adj. gekrümmt: (तस्य) बाहुमाभोगिनं कृत्वा मुखे कुङ्कः समादधत् HARIV. 4308. = अतिप्रवृद्ध Schol.

अभाजिन् (von 3. भुज् mit आ) adj. verspeisend; s. भुजगभाजिन्.

अभ्यत्तर MBH. 12, 4787. KATHĀS. 56, 29.

अभ्यासिक nach dem Schol. waffengeübt.

अभ्युदयिक 1) b) Schol. zu KĀTJ. ÇR. 7, 1, 31. 32. — 2) Verz. d. Oxf. H. 40, a, 14. °आह Ind. St. 5, 299.

अध्वान n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 206, a.

1. ग्राम 1) b) मृत्पात्र VARĀH. BRH. S. 53, 94. — e) zart, fein (= कामल Schol.): °वच् adj. Buġ. P. 3, 31, 27. — 2) b) ग्रामस्वर Spr. 890. — 3) m. N. pr. eines Sohnes des Kṛṣṇa Buġ. P. 10, 61, 13.

ग्रामगन्धिक n. = ग्रामगन्धि HALĀJ. 3, 9.

ग्रामव्रण 1) DAÇAR. 1, 43. ग्रामव्रणैश्च पाषाण वाच्याः स्वसमयागतिः SĀH. D. 172, 15. — 3) ग्रामव्रणोत्सवा विप्राः der Brahmanen Festtag ist eine Einladung zum Schmause VĀDDH. KĀN. 12, 13. — 3) Mahlstatt KĀTH. 8, 7.

ग्रामव्रणित्य adj. dem man Lebewohl sagen muss VENT. in SĀH. D. 169, 6.

ग्रामय 1) b) युधिष्ठिरम् — कुक्कुलामयम् eine Pest Buġ. P. 10, 74, 53.

ग्रामयिन् lies पृष्ठग्रामयिन् und vgl. अग्रग्रामयिन्.

ग्रामर्द्र Druck KATHĀS. 100, 44. — Vgl. निरामर्द्र.

ग्रामर्द्रक m. ein anderer Name des Kālabhairava Verz. d. Oxf. H. 69, b, N. 2.

ग्रामर्य vgl. निरामर्य.

ग्रामल, der Schol. zu R. 1, 70, 3 führt eine Lesart वार्यामलकपर्यत्ताम् st. वार्याफलकपर्यत्ताम् an und erklärt वार्यामलका: durch ग्रामलविशेषाः.

ग्रामलक m. UGĒVAL. zu UṆĀDIS. 2, 32. n. die Frucht KATHĀS. 61, 295. fg. वया दृष्टं जगत्सर्वं कृत्तामलकवत्सदा (so deutlich) wie eine auf der Hand liegende Āmalaka-Frucht R. 7, 37, 5, 12. कर्त्तामलकमिव पश्यति VAGRAS. 213, 10. — Vgl. ग्रामल und तामलका.

ग्रामलि N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 14.

ग्रामलीश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 67, b, 9.

ग्रामवात m. Verz. d. Oxf. H. 313, a, 6 v. u. 316, a, 2 v. u. 337, b, 17 v. u.

ग्रामविधि (1. ग्राम + वि) m. bei einem Çrāddha (vgl. ग्रामश्राद्ध) Verz. d. Oxf. H. 87, a, 27.

ग्रामश्राद्ध n. eine Art Çrāddha: °प्रयोग Verz. d. Oxf. H. 294, b, 26.

ग्रामकीयव (von ग्रामकीयु) n. N. verschiedener Sāman Ind. St. 3, 206, a. PAÑĀV. BR. 7, 3, 1. 11, 11, 8. 15, 9, 5.

ग्रामाद्य n. nom. abstr. von ग्रामाद्. ग्रामाद्यमिव वा एतद्यः सद्यो दत्तं प्रत्यति PAÑĀV. BR. 16, 6, 11.

ग्रामावास्य 1) a) क्विस् GOBH. 1, 3, 6. — 2) WEBER, GJOT. 83.

ग्रामाशय nach WISE 66. 328 geradezu Magen. Z. 3 lies पक्वामाशययोः Z. 4 ist 190, 12 nach 2, 18, 14 zu stellen.

ग्रामितवत् adj. von ग्रामिता TBR. 1, 6, 2, 5.

ग्रामितौ UGĒVAL. zu UṆĀDIS. 3, 66.

ग्रामित्यय zu Quark tauglich, — geeignet: दधित्ययम् BHATT. 5, 12.

ग्रामिलायन m. patron.; pl. SĀMSK. K. 184, b, 1.

ग्रामिष, ग्रामिषभाण्डपक्वान्नभक्षणप्रायश्चित्त Verz. d. Oxf. H. 282, a, 4, 5.